

Lilblivelse. Den høitærede Conseilspræsident udtalte nu som en Forklaring, et Forsvar, en Undskyldning for, at den nuværende, høitærede Regjering ikke vilde forsøge paa at løse dette Spørgsmaal, at ingen af de mangfoldige Regjeringer, vi hidtil have havt, have gjort noget Forsøg i denne Retning. Jeg indrømmer, at denne Forklaring, dette Forsvar kan være gyldigt, forsaavidt intet af vore Ministerier har taget Initiativet i denne Sag; men derfra og til at stille sig paa den Maade, som den høitærede Conseilspræsident har fundet det rigtig her at stille sig, er der et meget langt Skridt; thi ingen af de Regjeringer vi hidtil have havt siden 1848, har fundet det rigtig overfor en Sag af denne Art at stille sig paa saadan Maade. Den høitærede Conseilspræsident erklærer, nemlig paa Forhaand, at han overhovedet ikke vil deltage i en Forhandling om, ikke vil medvirke til at fremme denne Sag. Jeg maa nu gjøre opmærksom paa, at vi her staa overfor en grundlovsmeessig Fordring, en Fordring der udtales udtrykkelig i Grundloven, og som gaar ud paa, at dette Forhold skal nærmere ordnes ved Lov, og jeg konstaterer nu kun herved, at Regjeringen paa Forhaand har negtet sin Medvirking til overhovedet at behandle Sagen. Den høitærede Conseilspræsidents Udtalelser komme i en saa sammentrengt Form, at de uvilkaarlig gjøre Fordring paa, at man tillægger dem endogsaa i deres enkelte Udtryk særlig Vægt. Saa meget mere maa jeg beklage, at vi altsaa ikke faae Leilighed til at forhandle denne Sag nærmere med den høitærede Conseilspræsident, som netop et af disse hans vægtige Udtryk giver mig Anledning til at ønske en nærmere Forhandling derom. Den høitærede Conseilspræsident brugte nemlig det Udtryk, da han omtalte det Monradste Forslag fra 1856 — jeg anfører Udtrykket under Forbehold af, at jeg ikke har misforstaaet ham —, at det Monradste Lovforslag om den finantzielle Ansvarlighed efter de nuværende Forslagsstilleres Opfattelse henhører under det Omraade, som det her foreliggende Lovforslag har. Jeg lagde Mærke til dette Udtryk, hvorefter Ansvarligheden lige overfor Finantsloven kun efter Forslagsstillernes Mening henhører under Ministerens Ansvarlighed, fordi jeg maatte frygte for, at det var Udtrykket for en Anskuelse, der paa et tidligere Tidspunkt er udtalt af et af den nuværende høitærede Regjeringens Medlemmer. Allerede i 1866 gjorde nemlig den nuværende høitærede Kultusminister sig til Talsmand for den Anskuelse, at Ministerne overhovedet ikke ere an-

svarlige for Overholdelsen af Finantsloven, og jeg vilde derfor sætte Pris paa, om vi gjennem en Forhandling med den nuværende høitærede Regjering kunde faae en saadan Opfattelse klar. — Den høitærede Conseilspræsident udtalte, at det var Regjeringens Ønske, at gamle Stridsspørgsmaal maatte blive skrinlagte og nye Stridsspørgsmaal ikke opstaa. Jeg forstaa nu meget vel, at den høitærede Regjering maa ønske skrinlagte saadanne Stridsspørgsmaal, som den ikke ønsker dragne frem. At den samme Regjering derimod har rejst og med fuld Ret rejst Spørgsmaal, som den veed maa give Anledning til Strid med denne Forsamling, men som den dog ønsker fremmede, er Noget, som jeg finder selvstændig rigtig; men Konsekvensen deraf er da ogsaa, at de Spørgsmaal, som vi sætte Pris paa, og som vi ogsaa vide, ville give Anledning til Strid, fra vor Side ligeledes maa ønskes fremmede. Men naar den høitærede Conseilspræsident udtrykkelig udtalte, at han ikke vilde, at nye Stridsspørgsmaal skulde fremdrages, saa er dette jo en ret mærkelig Udtalelse to Dage efter et Skridt som det, der indeholdes i den Meddelelse fra den høitærede Conseilspræsident, som vi fik her forleden Dag. Dette Spørgsmaal er blevet omtalt af to ærede Talere under denne Diskussion, og der er derfor en Art Foranledning ogsaa for mit Bedkommende til at dvæle med et Par Ord ved . . .

Formanden (Kræbbe): Dog ikke Indholdet deraf, ikke selve Foranstaltningen. Jeg vil bede det ærede Medlem om at være enig med mig om, at denne ligger udenfor nærværende Sag.

Bojsen: Jeg skal da kun sige, at jeg ikke kan være enig med det ærede Medlem for Æbsted Amts 3die Valgkreds (Bagger) i hans Anskuelse, at denne Foranstaltning havde vaakt saa stærk Uvillie — jeg veed dog ikke, om dette var Udtrykket — og heller ikke kan jeg være enig med det ærede Medlem for Sørs Amts 2den Valgkreds (Alberti) i den Maade, hvorpaa han betegnede dette Skridt; thi enten maa det efter min Mening være et Skridt, der ingen Betydning har, eller ogsaa et Skridt, der ganske vist i høi Grad maa misbilliges. Forøvrigt er det jo saa, at efter den Maade, hvorpaa dels Regjeringen og dels den Side af Salen, hvor vi tælle vore Modstandere, have forholdt sig til dette Lovforslag, er der ikke videre Anledning til at komme ind paa Sagen i dens Helhed. Det kunde maatte være tvivlsomt, hvorvidt man overhovedet med noget Udbytte kunde se